

מאורות אל העבר

| May 1948

מחלקת ההר (הלו"ה)

"הנה מוטלות גופותינו, שורה ארוכה ארוכה... תכירנו מיד, זו "מחלקת ההר" האilmת.
אז נפרח. עת תמיד בהרים עזקה יריה אחרונה". שירו של חיים גורי,
כמו טקסי הזיכרון וההנצחה, שמות הרחובות, היישוב
נתיב הלו"ה (שניצב בנטיב הליכתם), והمسע השנתי שבו משתפים
אלפי בני נוער מדי שנה, הפכו את סיפורו הלו"ה לאחד הסיפורים
המכוננים בתולדות תקומת ישראל. מחלקת הלוחמים שיצאה מירושלים
בها' בשבט תש"ח (15.1.1948) בדרכה להושיט עזרה לגוש עציון
הנצח, פסעה בהרים באחור בית שמש, ונלכדה למרגלות הגוש באחור
הכפר צוריף. מאות רבות של לוחמים ערבים הקיפו את המחלקה
הנצחוה. אנשיה, בראשות דני מס, לחמו עד האחרון שביהם בגבעת
הקרב, והמשיכו להשליך אבניים על תוקפיהם גם בשעה שאזלה
תחמושתם. בשל התעללות הערבים בגווית, זהו החללים בטקס מיוחד
וקבל עלי פי "גורל הגר"א". שאלות רבות נשאלו במהלך השנים על
תוואי המסע, על מטרתו ועל סוגיות טוהר הנשק שבאה أولי נתקלו
הלוחמים בשעה שzieho אזרים ערבים שאצוו לדוח על מיקומם. על
הגבורה ועל מיתוס הגבורה שהונח לדורות, אין חולק.